

ONZEKERE TIJDEN

We zijn nog aan het bekomen van het coronatijdperk en het volgende drama is al volop bezig: een oorlog op het Europese continent. Ongezien, behalve voor de ouderen onder ons, en een nieuwe bedreiging voor onze democratie en welvaart.

Want de oorlog doet ook onze economie op z'n grondvesten daveren. Gas- en oliepijzen, en de prijzen 'tout court', swingen de pan uit. De inflatie bereikt hoge pieken. Onze koopkracht staat onder druk. Het wordt voor velen alsmáar lastiger om de eindjes aan elkaar te knopen. Ook de middenklasse dreigt in de klappen te delen. De gevaarlijke tweespalt binnen onze maatschappij tussen de 'armen' en de 'rijken' zet onze sociale welvaartstaat onder druk. Dat kunnen we niet toelaten.

Een van de steunpijlers van de welvaarstaat is de sociale dialoog tussen werkgevers en werknemers. Die dialoog wordt de laatste tijd zwaar op de proef gesteld. Werkgevers vallen het indexmechanisme aan, ze weigeren een aanpassing van de loonnormwet ... De komende IPA-besprekingen voorspellen weinig goeds, want werkgevers verkondigen nu al dat loonsverhogingen bovenop de index onmogelijk zijn.

Dat sociale dialoog en koopkracht ook voor de openbare sector cruciaal zijn hoeft geen betoog. Toch geven de overheden hier niet thuis. In heel wat sectoren werden de laatste jaren – op enkele uitzonderingen na - geen loonakkoorden meer afgesloten.

Onze eerste minister en voorzitter van Comité A, vertikt het om gesprekken op te starten over een intersectoraal akkoord. Ook op het federaal niveau is er nog steeds geen sectoraal akkoord, laat staan dat er loonafspraken kunnen worden gemaakt. Idem dito voor wat Vlaanderen betreft. Gesprekken leiden voorlopig nergens toe. Van respect voor het overheidspersoneel gesproken. Quod non.

Ondertussen blijft men in heel wat overheidsdiensten de tewerkstelling afbouwen, met gevolgen voor de dienstverlening en voor de werkdruk van de werknemers. Komt er nog bij dat sommige regeringspartijen nog net niet de aanval hebben ingezet op onze pensioenen.

Redenen genoeg voor de vakbonden om in gemeenschappelijk front aan de alarmbel te trekken en acties te plannen in de publieke sector. Samen gaan we voor sterke overheidsdiensten waar medewerkers gewaardeerd en goed verloned worden!

Jan Coolbrandt is voorzitter van ACV Openbare Diensten

Reacties: jan.coolbrandt@acv-csc.be